

Για την Θεία Κοινωνία

/ Γνώμες

Του Αρχιμ. Ιακώβου Κανάκη, Πρωτοσυγκέλου της Ιεράς Μητροπόλεως Γόρτυνος και Μεγαλουπόλεως

Η Θεία Κοινωνία έγινε τώρα πια αντικείμενο δημοσκόπησης. «Πιστεύετε ότι με την Θεία Κοινωνία μπορεί να μεταδίδεται ασθένεια»;

Η Θεία Κοινωνία είναι ο «καρπός» της Θείας Λειτουργίας. Όλα γίνονται μέσα στον ναό για την στιγμή εκείνη, πού ο ιερέας θα βγει στην Ωραία Πύλη και θα πει στους πιστούς «...προσέλθετε». Γνωρίζουμε διαχρονικά ότι η θεολογική μας παράδοση είδε εξ αρχής την Θεία κοινωνία ως «φάρμακον άθανασίας, αντίδοτον τοῦ μή άποθανεΐν, αλλά ζῆν έν Θεῶ δια Ίησοῦ Χριστοῦ, καθαρτήριον άλεξίκακον» (Ίγνατίου Θεοφόρου, Πρὸς Έφεσίους, PG5, 753B-756A). Έτσι, όχι μόνο η Θεία Κοινωνία δεν προκαλεί ασθένεια, αλλά «διώκει» και θεραπεύει από ασθένειες. Ασθένειες της ψυχής και του σώματος.

«Η κτιστή ύλη», σύμφωνα με σύγχρονο δεινό θεολόγο, «υπάρχει πλέον, εν αγίω Πνεύματι, ελεύθερη από τα κτιστά της όρια, δηλαδή υπάρχει με τον τρόπο

υπάρξεως της άκτιστης φύσης, «ένεργουμένη καὶ ένεργοῦσα ὑπέρ τὸν έαυτῆς θεσμόν», πλήρης της χάριτος του θεωμένου σώματος του Χριστού. Τούτο σημαίνει πως τα Τίμια Δώρα, και αν αναμιχθούν αθελήτως με ιούς και μικρόβια, η Χάρις δεν επιτρέπει να καταστούν επιβλαβή για την υγεία του πιστού, αφού αποτελούν ήδη πραγματικότητα και παρουσία της Βασιλείας του Θεού. (πρβλ. Μαρκ. 16,18)».

Αυτά βέβαια σε πολλούς ανθρώπους φαίνονται σαν θεωρίες, ιδέες που δεν είναι εφαρμόσιμες. Εκεί εισερχόμαστε στα όρια της πίστewς του καθενός. Είναι αυτό κάτι που δυσκολεύει, ιδιαίτερα στις μέρες μας, τον σύγχρονο άνθρωπο να πιστέψει, ο οποίος πείθεται μόνο με το πείραμα και την απόδειξη. Ό,τι δεν αποδεικνύεται δεν είναι αποδεκτό και πιστευτό, δεν υπάρχει. Όμως αυτή η προσέγγιση δεν είναι τωρινή. Και για τον ίδιο τον Χριστό, όταν θαυματουργούσε, δεν έλεγαν άλλοι, ότι όντως είναι ο Υιός του Θεού και άλλοι, ότι πράττει με την βοήθεια του δαίμονα; Ίδια είναι τα θέματα, σήμερα όμως μέσω των ΜΜΕ γίνονται πιο γνωστά ως «διαφημιζόμενα» καλοπροαίρετα ή κακοπροαίρετα. Η Θεία Κοινωνία είναι ζωή, δηλαδή είναι ο Ίδιος ο Χριστός, αν το «ψάξεις» όμως με την καρδιά σου. Για να τον «δεις», δεν είναι αναγκαία τα πολλά πτυχία και οι περγαμηνές. Έχει άλλο δρόμο αυτή η αναζήτηση, συνάντηση και κοινωνία μαζί Του• η κάθαρση της καρδιάς από τα πάθη είναι ο δρόμος που οδηγεί στον άνοιγμα των οφθαλμών, στον φωτισμό και στην Θεοκοινωνία. Αν μπεις σε αυτόν τον πνευματικό στίβο, αρχίζεις και «βλέπεις» αλλιώς. Διαφορετικά θα ψάχνεις για «αποδείξεις» για το πώς του Μυστηρίου μέχρι τα βαθιά σου γεράματα. Δεν απεμπολούμε την λογική, αλλά προτάσσουμε την κάθαρση του νου και της καρδιάς.

Ιερωμένοι με πολλές δεκαετίες στο Ιερό Θυσιαστήριο μας περιγράφουν πολλά και θαυμαστά από το τι συμβαίνει την ώρα της Θείας Λειτουργίας, όσα νιώθουν και βιώνουν οι ίδιοι, αλλά και όσα βιώνουν όσοι κοινωνούν με την προετοιμασία, στην οποία μας προτρέπει η Εκκλησία. Η Θεία Λειτουργία είναι ύψος που ο καθένας ανεβαίνει ανάλογα με τις δυνάμεις του. Άπειρα και θαυμαστά όσα συμβαίνουν και μετά την Θεία Μετάληψη, τότε που ο ιερέας καταλύει ότι έμεινε μετά την μετάληψη όλων των πιστών. Τότε, ο λειτουργός έχει την μοναδική εμπειρία να μένει μόνος του με τον Χριστό, που βρίσκεται στο Άγιο Ποτήριο, την ίδια στιγμή πού κάποιος αναγινώσκει την ακολουθία της Θείας Μεταλήψεως. Τότε καταλύει σιγά σιγά και με μεγάλη προσοχή όλο το Σώμα και το Αίμα Του. Δεν θα αφήσει ούτε ρανίδα, ούτε τον μικρότερο θείο μαργαρίτη, όλα θα τα κοινωνήσει. Είναι συγκλονιστική στιγμή, γιατί κοινωνά όχι μόνο τον Χριστό, αλλά και την Παναγία και τους αγίους και όλους τους πιστούς, που μνημόνευσε στην Προσκομιδή. Κοινωνάει τον καθένα ξεχωριστά και μαζί ολόκληρη την Εκκλησία. Πού μπορεί να χωρέσει ασθένεια και φθορά σε μια τέτοια ιεροτελεστία;

Η Θεία κοινωνία είναι το κέντρο της Πίστης μας και μάλλον θα πολεμηθεί αρκετά

με αφορμή τον νέο ιό. Ας συνεχίσουμε με πίστη την τέλεση του Μυστηρίου, όπως έγινε για τόσους αιώνες από τους Πατέρες μας, αλλά και ας προσευχόμαστε προς αυτούς πού αμφιβάλλουν. Οι περισσότεροι δεν γνωρίζουν περί του μεγάλου αυτού Μυστηρίου. Ο Χριστός πάντως θα παραμένει και θα περιμένει προσφερόμενος και διαδιδόμενος προς όλους μας, σήμερα και πάντοτε και εις τους αιώνας.